

Kristi himmelfarts dag

Til sidst viste han sig for de elleve selv, mens de sad til bords, og han bebrejdede dem deres vantro og hårdhjertethed, fordi de ikke havde troet dem, der havde set ham efter hans opstandelse. Så sagde han til dem: »Gå ud i alverden og prædik evangeliet for hele skabningen. Den, der tror og bliver døbt, skal frelses; men den, der ikke tror, skal dømmes. Og disse tegn skal følge dem, der tror: I mit navn skal de uddrive dæmoner, de skal tale med nye tunger, og de skal tage på slanger med deres hænder, og drikker de dødbringende gift, skal det ikke skade dem; de skal lægge hænderne på syge, så de bliver raske.«

Da Herren Jesus havde talt til dem, blev han taget op til himlen, og han satte sig ved Guds højre hånd. Men de drog ud og prædikede alle vegne, og Herren virkede med og stadfæstede ordet ved de tegn, som fulgte med.

Mark 16,14-20

Og Herren virker med

MOGENS G. JENSEN

Tanken

Jesus tager afsked med sine disciple. Han kritiserer dem for ikke at ville tro på dem, der fortæller om opstandelsen, men samtidig sender han dem ud med opstandelsesbudskabet. Underligt, ikke sandt? Men det viser, at Jesus kan bruge ufuldkomne mennesker. Og så lover han dem, at han selv vil gå med dem, og han vil selv virke med ved tegn, som skal følge disciplenes forkyndelse. Derefter forsvinder Jesus lige så stille for deres øjne og dækkes bag en sky. Og vi hører, at disciplene adlyder ham og går ud i hele den daværende verden og forkynder de gode nyheder.

Troen

Kristi himmelfarts dag markerer overgangen fra påske til pinse. Uden Kristi himmelfarts dag, går vi glip af afslutningen på Guds historie med os mennesker. Gud foretager en dobbeltbevægelse. Julenat kommer Gud til os her på jorden i skikkelse af Jesus, og Kristi himmelfarts dag vender Jesus tilbage til sin far i himlen.

‘Da Jesus havde talt til dem, blev han taget op til himlen, og han satte sig ved Guds højre hånd’, siger evangelisten Markus nøgternt. Hvad laver Jesus i himlen? Jo, han sidder ved Guds højre hånd. Og i det udtryk ligger der flere ting. Det første er dette, at Gud Fader byder Sønnen velkommen hjem. Og så siger han: ‘Sæt dig nu min søn, for nu har du udført den opgave, jeg sendte dig af sted for at udføre, nemlig at vise mennesker hvem jeg er og sone deres synd. Kom nu, og sæt dig efter veludført gerning.’

Det andet, der ligger i, at Jesus sætter sig ved Guds højre hånd, er dette, at sådan gør en konge. Det, at Jesus sætter sig ved Guds højre hånd, viser, at han nu indtager sin kongelige plads. Han sidder ved Guds højre hånd, ikke den venstre, men ved den højre. Det siger klart og tydeligt, at han er så tæt på Gud, som han kan komme, ja, han er ligestillet med Gud selv.

Men en ting mere gør han i himlen. I Joh. 14,1-4 siger Jesus, at vi ikke skal være bange, for han er gået i forvejen for os for at gøre en plads parat til os. Jesus sidder ikke kun ned i himlen. Nej, han er travlt optaget af den helt store ryk ind, der sker, når den store dag oprinder.

Selv siger han: 'Jeres hjerte må ikke forfærdes! Tro på Gud og tro på mig! I min faders hus er der mange boliger; hvis ikke, ville jeg så have sagt, at jeg går bort for at gøre en plads rede for jer? Og når jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg igen og tager jer til mig, for at også I skal være, hvor jeg er.'

Vores herre er i fuld gang med at gøre klar til den dag, hvert eneste menneske, som har kendt ham og har troet på ham, skal flytte ind hos Gud.

Og så sender Jesus disciplene ud for at fortælle de gode nyheder. Og de er ikke elitemennesker, hans første disciple. Nej, hemmeligheden i deres succes er en helt anden, nemlig det sidste der står i vores tekst: 'Og Herren virkede med og stadfæstede ordet ved de tegn, som fulgte med.' Herren selv virker med, og han stadfæster disciplenes ord, uanset hvor ubehjælpelige, de ord måtte være. Der er en, som trækker i trådene og gør sin indflydelse gældende, når vi åbner vores mund og siger et par måske forkølede ord om ham, vi tror på.

Er der noget, der kan give frimodighed til at gå ud i hele verden og fortælle de gode nyheder om Jesus videre, så er det den vished, at han selv går med. Vi må regne med, at han virker med, når vi åbner munden og bekender os til ham, vi tror på.

Disse tegn, der skal følge disciplene, kender vi også i dag. Også hos os uddrives der dæmoner, og også hos os er der kristne, der taler med nye tunger. Og jeg har hørt, at også i dag er der kristne, der tager på slanger og drikker dødbringende gift uden at dø. Og det sidste tegn, der nævnes, nemlig håndspålæggelsen på syge, er også i funktion hos os. Disse fire kendetegn indikerer, at Jesus er til stede, når vi åbner munden og lader et ord falde om ham.

Så lad os da frimodigt gå på Herrens løfte og fortælle vidt og bredt om den Jesus, der selv siger: 'Gå ud i alverden og prædik evangeliet for hele skabningen. Den der tror og bliver døbt, skal frelses; men den, der ikke tror, skal dømmes.' Til frelse behøves der altså tro og dåb. Til fortabelse og dom kræves kun manglende tro.

Udfordringen

Hvad gør det ved dig, at den opstandne og himmelfarne Jesus lover, at han selv vil gå med dig, når du tager ham på ordet og går ud i alverden og fortæller om ham?